

عنوان مقاله:

تاملی بر ارث غرقى و مهدوم عليهم از منظر فقه اماميه و حقوق ايران، مصر و عراق

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تطبیقی حقوق کشورهای اسلامی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عبدالجبار زرگوش نسب - دانشیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران. (نویسنده مسئول)

معصومه حسین زاده - کارشناسی ارشد گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بروجرد، بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش به ارث مردگان دستجمعی در یک حادثه و معلوم نبودن تاریخ فوت هریک از آنان از نظر فقه امامیه و نظام حقوقی ایران، مصر و عراق از مباحث مهم فقهی و حقوقی است. در فقه امامیه، شرط توارث، حیات وارث ولو یک لحظه پس از فوت مورث است و باقی موارد، یعنی زمانی که چند نفر هم زمان فوت شده باشند، میانشان توارث نخواهد بود، در این میان حکم توارث میان غرق شدگان و زیر آوار ماندگان، خلاف اصل فوق یعنی حیات وارث، پس از فوت مورث است. طبق این حکم افرادی که به سبب غرق یا هدم فوت شده باشند و اقتران یا تقدم و تاخر زمان فوت هیچ یک مشخص نباشد توارث برقرار است. با توجه به اهمیت دایره شمول ورثه و با در نظر داشتن حقوق عامه مردم، پژوهش حاضر از طریق مراجعه به متون فقهی و گردآوری نظرات فقهای امامیه، فقهای عامه و نظرات حقوقدانان با رویکردی توصیفی-تحلیلی به رشته تحریر درآمده و به تبیین جامعیت یا عدم تسری حکم فوق به موارد مشابه آن، پرداخته است.

کلمات کلیدی:

غرقى، مهدوم عليه، اصل تاخر حادث، توارث، حقوق ايران، حقوق مصر، حقوق عراق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2087902>

